

РЕШЕНИЕ

№ 5000

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 14.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **12494** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.93, ал.1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО).

Делото е образувано в АССГ на 16.12.21 година по жалбата на „Еко Партньрс България“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от прокуриста А. К. С. срещу Решение №240/22.11.2021 година на министъра на околната среда и водите, след изпращането му подсъдност от Върховния административен съд с Определение №12750/14.12.2021 година по адм.дело №11958/2021 година.

С оспореното с жалбата решение на основание чл.91, ал.1, т.1 ЗУО е отнето Разрешение №ООп-ОО-7-00/05.12.2016 година, изменено с Решение №ООп-ОО-7-01/18.10.2018 година, и с продължен срок на действие с Решение №ООп-ОО-702/03.11.2021 година, с което на жалбоподателя на „Еко Партньрс България“ АД е било разрешено да извършва дейност по оползотворяване на отпадъци от опаковки.

Наведените с жалбата основания за оспорване са за нарушение на установената форма, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.2 т.3 и т.4 АПК. Нарушението на установената форма е аргументирано с твърдения за липса на посочени относими правни основания за допуснатото предварително изпълнение на акта, което ограничавало правото на защита на жалбоподателя. Отделно от това посоченото правно основание по чл.91, ал.1, т.1 ЗУО предпоставяло умисъл при

представянето на неверни сведения, а този въпрос не бил изследван изобщо. Административното производство се водило хаотично, като мотивите изложени в акта не били представени на жалбоподателя. Напротив предварително представените на жалбоподателя мотиви били съвсем различни. След като „с огромни усилия успели да се сдобият с всички документи по преписката, безспорно се установило, че не е налице документ, който да установява представяне на неверни сведения в документи за отчитане изпълнението на задълженията по чл.14, ал.1 ЗУО за реално събиране на отпадъци от опаковки, предвид липсата на реално разделно събиране и несъответствие на количеството опаковки от общините с количеството, предадено за рециклиране, който бил официалният мотив за започване на административното производство по издаване на процесното решение, съгласно писмо с изх.№26-00-1535 от 11.11.2021 година. Решението било издадено в нарушение на чл.35 АПК без да се изяснят релевантните факти. Противоречието с материалноправните норми е аргументирано с доводи, че изводът на органа за това, че рециклираните отпадъци от опаковки от хартия, доставени от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, които са попълнени в отчетите му на търговец „не могат да се приемат за предадени и рециклирани от името на „Еко Партнърс България“ АД“ не почивал на никакви законови разпоредби, а и такива не били посочени. Подобно стеснително тълкуване на закона обезсмисляло цялата система за разделно събиране на отпадъци. Нейният смисъл се свеждал до следното: Производителите и вносителите на опаковани стоки в България имали задължението за рециклиране на определен процент от пуснатите на пазара опаковки, по видове материали, съгласно чл.9 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки (НООО). Идеята на законодателя била да се осигури рециклиране на материалите и да не се допусне генерираните отпадъци от опаковки да попаднат на депата. Доставяните от тъй нар. „събирачи“ отпадъци от опаковки, били такива, генерирани на територията на Република България. Осигуряването на тяхното рециклиране било основно задължение на оползотворяващите организации. Всяка година всяка оползотворяваща организация преминавала специален одит по реда на ЗУО и НООО относно изпълнението на целите за оползотворяване. От своя страна одитът се проверявал от специално създадена комисия по чл.18 ЗУО. Комисията ежегодно определяла дали организациите по оползотворяване са изпълнили целите на своите членове, съгласно ЗУО и НООО. За 2020 година комисията се произнесла и била издадена Заповед №РД-491/10.05.2021 година, в т.3 от която било посочено следното: „предвид информацията в одиторския доклад, членовете на организацията по оползотворяване „Еко Партнърс България“ АД, изброени в Приложение №3 към настоящата заповед не следва да заплащат продуктова такса за опаковки, поради доказано изпълнение на задълженията им за разделно събиране и оползотворяване на отпадъци от опаковки в съответствие с изискванията на нормативната уредба, а именно-чл.9, ал.1 НООО. Такива заповеди били налични за всяка една година от създаването на „Еко Партнърс България“ АД. В допълнение сочи, че само десетина дни преди започване на административното производство по издаване на оспореното решение „Еко Партнърс България“ АД е преминало процедура за удължаване срока на действие на разрешението за извършване на дейност като организация по оползотворяване и същото било удължено отново без никакви индикации за допуснати нередности. Никъде в действащата национална уредба, както и приложимите директиви не била налице забрана за изпълнение на целите за рециклиране и оползотворяване чрез

покупко-продажба. Неправилно било тълкуването на органа, че по дефиниция търговците на отпадъци действат „от свое име и за своя сметка“. Това тълкуване се основавало на част от текста (на легалната дефиниция по § 1, т.45 от ДР на ЗУО, бел. на съдията). Цялостният прочит водел до извод, че текстът касае самите сделки за покупко-продажба, но нямало законов аргумент да се приеме тълкуването на органа. В конкретния случай съгласно действащите договори между „Еко Партньрс България“ АД и „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, покупко-продажбата на отпадъци се извършвала самостоятелно между последния и съответния рециклатор. „Еко Партньрс България“ АД заплащало на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за услугата по намиране и осигуряване на отпадъци за рециклиране, които се отчитали за целите на „Еко Партньрс България“ АД. В този смисъл търгуването със самия отпадък не променяло факта, че тези отпадъци се рециклират и съответно се отчитат като такива по законовия ред. В заключение твърди, че тоталната смяна на подхода на административния орган при третирането на дейността на организациите по оползотворяване, нарушавала пряко принципа на правната сигурност.

С писмения отговор на жалбата, ответникът-министърът на околната среда и водите оспорва осъществяването на наведените отменителни основания по чл.146, т.2-4 АПК. Излага, че непосочването на разпоредбата на чл. 93, ал. 2 ЗУО не означавало, че не е посочено правното основание за неговото издаване. Н., с която се допуска предварително изпълнение на акта, не можела да се квалифицира като правно основание за издаването му, както погрешно твърдял жалбоподателят.

Неоснователно било и твърдението за ограничаване на правото на защита и за неспазване на чл. 34, ал. 2 от АПК. Цитираната разпоредба уреждала запознаването на страна с увредено зрение със съдържанието на преписката. Нито в жалбата се твърдяло, нито пък в хода на производството било навеждано твърдение за нарушено зрение на прокуриста на „Еко Партньрс България“ АД, присъствал при проверката от 10 и 11.11.2021 г. на дружеството, както и на срещите на 11 и 12.11.2021 г. в Министерството на околната среда и водите за запознаване с преписката. Неоснователно се изтъквала липсата на събрани и представени доказателства относно умисъл при представянето на неверни сведения по смисъла на чл. 91, ал. 1, т. 1 ЗУО. Доказването на факт, който се проявява в психиката на физическо лице под формата на специфично психическо отношение на деца при извършването на противоправно деяние не можел да се обвързва с фактическия състав на отнемането по чл. 91, ал. 1, т. 1 ЗУО на разрешение, издадено на юридическо лице. Осъществяването на правото на защита било обезпечено чрез процесуалните правила на чл. 26, ал. 1 и чл. 34, ал. 1 – 3 АПК, въвеждащи изискване за уведомяване на заинтересованите лица за започване на производството и за участието им в него. В изпълнение на чл. 26, ал. 1 от АПК с писмо изх. № 26-00-1535 / 11.11.2021 г. жалбоподателят бил уведомен за започване на производството. Нормата на чл. 34, ал. 1 от АПК изисквала да бъде осигурена възможност на страните да преглеждат документите по преписката, да си правят бележки и извадки или копия от документи. Изпълнението на това процесуално правило се установявало от следните документи: Констативен протокол № УО-ВБ-72 / 10-11.11.2021 г. от извършената извънредна проверка на „Еко Партньрс България“ АД, на която е присъствала г-жа А. С., прокуриснт на дружеството. Същата е получила копие от протокола, за което се е подписала собственоръчно. В протокола били описани подробно представените от прокуриста документи. Видно от протокол изх. № 26-00-1535 / 11.11.2021 г. за запознаване с административна преписка, на

прокуриста на дружеството била осигурена възможност да преглежда документите, описани в протокола, както и да си прави бележки и извадки. Това се установявало от собственоръчно положения от него подпис върху документите, които са представени по делото. Освен това редица от документите, представени на 11.11.2021 г. изхождали от жалбоподателя, а именно: доклад от независим одитор с приложените към него счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, устав на „Еко Партньърс България“ АД. Прокуристът притежавал в оригинал: писмо изх. № 26-00-1535/ 11.11.2021 г. по чл. 26 от АПК и Заповед № РД- 1013 / 08.11.2021 г. на министъра на околната среда и водите за проверка. В жалбата и в писмо вх. № 26-00-1535 /15.11.2021 г. от дружеството се посочвало, че прокуристът е заснел документи с телефон. Цитати от документите, представени на 11 и 12.11.2021 г. се съдържаха както в жалбата, така и в депозираните от „Еко Партньърс България“ АД в хода на административното производство становище вх. № 26-00-1535/15.11.2021 г. по чл. 34, ал. 3 от АПК и писмо вх. № 26-00- 1535/15.11.2021 г.

В Протокол изх. № 26-00-1535/12.11.2021 г. било записано собственоръчно, че прокуристът на организацията е получил екземпляр от доклад изх. № 95-00-4900 / 11.11.2021 г. от проверката на дружеството. Съобразно чл. 34, ал. 3 от АПК, на „Еко Партньърс България“ АД била осигурена възможност да изрази становище по доказателствата, както и да направи искания и възражения. Това се установявало от депозираните в Министерството становище вх. № 26-00- 1535/15.11.2021 г. по чл. 34, ал. 3 от АПК и писмо вх. № 26-00-1535/15.11.2021 г. Неоснователни били и доводите за непредставяне на нито един етап от производството на мотивите на крайния акт, както и че преди издаването му били изложени различни мотиви. На всеки един етап от производството на жалбоподателя била осигурена възможност съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от АПК за преглед на документите по преписката, доказващи фактическите основания, изложени в обжалваното решение. Жалбоподателят се възползвал от тази възможност, което се установявало по несъмнен начин от Констативен протокол № УО-ВБ-72 / 10-11.11.2021 г., Протокол изх. № 26-00-1535 / 11.11.2021 г. и Протокол изх. № 26-00-1535 / 12.11.2021 г., както и от становище вх. № 26-00-1535/15.11.2021 г. по чл. 34, ал. 3 от АПК и писмо вх. № 26-00-1535/15.11.2021 г. от „Еко Партньърс България“ АД. Не съществувало изрично нормативно изискване за представяне на мотивите на крайния акт предварително при започване на производството или при провеждането му, нито пък това било обосновано, защото в хода на производството можело да бъдат разкрити и изяснени допълнителни факти и обстоятелства, съобразно чл. 35 от АПК. Възможността да се възрази срещу мотивите в завършващия производството акт се реализирало чрез неговото обжалване пред съда по реда на глава десета, раздел I от АПК. Процесното решение съдържало подробни мотиви. Освен това възражението за представяне на различни мотиви при започване на производството било невярно и било обсъдено и в процесното решение. В него се посочвало, че „в отчетеното като предадено за рециклиране на оползотворяващи предприятия в Република Турция и рециклирано количество отпадъци от хартиени и картонени опаковки са включени количества, които реално не са разделно събрани от името на „Еко Партньърс България“ АД и реално не са предадени за рециклиране и рециклирани от името на „Еко Партньърс България“ АД. От информацията в одиторския доклад и представените договори с общини се установявало, че през 2020 г. „Еко Партньърс България“ АД е изградило системи за разделно събиране в 11 общини. Реално не били разделно

събрани и рециклирани отпадъци от хартиени и картонени опаковки от физически и юридически лица от общините на територията на страната, респ. реалното разделно събрано и рециклирано количество от физически и юридически лица от общините не съответствало на количеството в отчета на организацията по Приложение № 8 на НООО, посочено като предадено за рециклиране и рециклирано. Това се посочвало и в писмото по чл. 26, ал. 1 от АПК, с което организацията надлежно била уведомена за започване на производството.“ Твърдението, че мотивите в доклад изх. № 95-00-4900/11.11.2021 г. от проверката на дружеството се различавали от тези в крайния акт, не било вярно. В доклада било констатирано количество разделно събрани и предадени за рециклиране отпадъци от хартия и картон в Турция, което е с 11 699, 155 тона по-малко от количеството, което според одиторския доклад е предадено за рециклиране в Турция. Тази констатация се съдържала на стр. 3 от мотивите на процесното решение, където се посочвало, че „годишните отчети обаче показват количество предадени за рециклиране отпадъци от хартия и картон в Турция (10 887,095 тона), което е с 11 699.155 тона по- малко от количеството, което според одиторския доклад е предадено за рециклиране в Турция“. На стр. 4 от решението се посочвало, че „разликите са следните: 11 699,155 тона по-малко според годишните отчети за 2020 г. по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД (22 586,25 тона - 10 887,095 тона = 11 699,155 тона). Тази разлики показвали, че в посоченото количество от 24 999,770 тона (22 586,25 тона за Република Турция + 2 413,520 тона за Република У.) отпадъци от хартиени и картонени опаковки в представяния от организацията отчет за 2020 г. за изпълнението на целите по чл. 9, ал. 1 от НООО, по образец съгласно Приложение № 8 към чл. 58, ал. 1, т. 1 от НООО, и в одиторския доклад като предадено за рециклиране на оползотворяващи предприятия в Република Турция и рециклирано количество отпадъци от хартиени и картонени опаковки са включени количества, които реално не са разделно събрани от името на „Еко Партнърс България“ АД и реално не са предадени за рециклиране и рециклирани от името на „Еко Партнърс България“ АД.“ На стр. 7 от решението се посочвало, че „описаните по-горе разлики показват, че в отчетеното като предадено за рециклиране на оползотворяващи предприятия в Република Турция и рециклирано количество отпадъци от хартиени и картонени опаковки са включени количества, които реално не са разделно събрани и реално не са предадени за рециклиране и рециклирани (11 699,155 тона) от името на „Еко Партнърс България“ АД“.

Констатациите в доклад изх. № 95-00-4900 / 11.11.2021 г. кореспондирали с изводите в проекта на доклад (работен файл), представен на 11.11.2021 г. за липса на реално изпълнение на задълженията за разделно събиране на отпадъци от опаковки с реални количества разделно събрани отпадъци от общините. Установени били по-малко разделно събрани от общините и предадени за рециклиране отпадъци от опаковки от тези, посочени в представените от жалбоподателя одиторски доклад и отчет за 2020 г. за изпълнението на целите по чл. 9, ал. 1 от НООО, по образец съгласно Приложение № 8 към чл. 58, ал. 1, т. 1 от НООО.

В процесното решение били изложени подробни мотиви, като са посочени и документите, които доказвали съответните фактически констатации: годишни отчети за 2020 г. по образец съгласно приложение № 18 към чл. 16, ал. 1 от Наредба № 1/2014 г.; годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на

„Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на лице, притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО; документите по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006; отчетните книги на площадките в С., П. и С. 3. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД.

От гореизложеното било видно, че не отговаряло на истината и твърдението, че не бил налице „документ, който да установява представяне на неверни сведения в документи за отчитане на изпълнението на задълженията по чл. 14, ал. 1 от ЗУО за разделно събиране на отпадъци от опаковки, предвид липсата на реално разделно събиране и несъответствие на количеството опаковки от общините с количеството, предадено за рециклиране“. Не отговаряло на истината и възражението за издаване на краен акт, който няма нищо общо с излаганите доводи и аргументи в рамките на производството. Констатациите в доклад изх. № 95-00-4900 / 11.11.2021 г. били включени в мотивите на процесното решение, както е посочено по-горе по страници от решението. Същевременно във връзка с констатациите в доклада и съобразно чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от АПК били изискани, събрани и анализирани и редица други документи, видно от мотивите на решението.

Неоснователни били и доводите за неправилно приложение на материалния закон. *Правният спор касаел възможността в конкретния случай да се приемат за рециклирани от името на жалбоподателя количества отпадъци от опаковки от хартия и картон, при условие, че „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД е действало двояко, доставяйки количества отпадъци за рециклиране в Турция, веднъж в качеството му на „търговец“ на отпадъци по смисъла на § 1, т. 45 от ДР на ЗУО по отношение на част от количествата, и втори път като лице по чл. 35 от ЗУО по отношение на други количества отпадъци.*

Това се установявало от следните документи: годишен отчет за 2020 г. по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за търговец и/или брокер на отпадъци; годишни отчети за 2020 г. по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за площадките на дружеството в [населено място], [населено място] и [населено място]; годишна справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на търговец на отпадъци (представена от жалбоподателя); годишна справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на лице, притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО за дейности с отпадъци. Според дефиницията в § 1, т. 45 от ДР на ЗУО за „търговец“ на отпадъци, търговецът действа от свое име и за своя сметка при закупуване и последваща продажба на отпадъците, включително тези търговци, които физически не притежават отпадъците, а не от името и за сметка на организацията по оползотворяване. Основание да не се приемат за рециклирани от името на жалбоподателя количествата отпадъци, доставени и отчетени от „Хамбургер Р. България“ ЕООД в качеството му на търговец на отпадъци, се съдържало в

разпоредбите, установяващи изискванията към лицата, пускачи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци. Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗУО, тези лица отговаряли за разделното събиране и третиране на отпадъците, както и за постигане на съответните цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО. Тези задължения можели да се изпълняват индивидуално или чрез колективни системи, представлявани от организация по оползотворяване.

В чл. 81, ал. 4, т. 3 и 4 от ЗУО като условие за издаване на разрешение на организация по оползотворяване е предвидено представянето към заявлението на сключени предварителни писмени договори с лица, притежаващи разрешение, комплексно разрешително или регистрационен документ по чл. 35 от ЗУО за събиране и транспортиране на отпадъци, и с общини, чрез които се осигурява изпълнението на задълженията по този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО, както и на сключени предварителни писмени договори с лица, притежаващи разрешение, комплексно разрешително или регистрационен документ по чл. 35 за рециклиране и/или оползотворяване на отпадъците, в т.ч. подготовка за оползотворяване, чрез които се осигурява изпълнението на задълженията на членовете на организацията по оползотворяване по ЗУО и наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО. Съгласно чл. 85, ал. 1 от ЗУО, сключените окончателни договори с лицата, извършващи дейности с отпадъци по чл. 81, ал. 4, т. 3 и 4 от ЗУО се представяли в тримесечен срок от получаването на разрешение на организация по оползотворяване.

Организацията по оползотворяване на отпадъци от опаковки представляла към заявлението по чл. 81, ал. 2 от ЗУО сключени предварителни писмени договори с не по-малко от 10 общини, с които се гарантирало предоставяне на разделно събиране на население не по-малко от 500 000 жители. Към заявлението организацията по оползотворяване на отпадъци от опаковки представляла заверен от кмета на общината план за разполагане на съдове за разделно събиране на отпадъците, посочени с конкретни параметри (обем, тип), и количествено-стойностна сметка (чл. 84, ал. 1 и 2).

Съгласно чл. 15 от ЗУО, организациите по оползотворяване и лицата, които изпълняват индивидуално задълженията си, създавали системи за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на съответния вид масово разпространени отпадъци на територията на Република България в съответствие с изискванията на този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО. Създаването на системи за разделно събиране, рециклиране и оползотворяване на отпадъците от опаковки е регламентирано в НООО (чл. 2, т. 8 от НООО).

Според легалната дефиниция в § 1, т. 33 от ДР на НООО, „система за разделно събиране на отпадъци от опаковки“ е конкретният начин на организация на събирането на отпадъци от опаковки, който включвал най-малко следните елементи: съдове за разделно събиране, поставени на улиците; събиране в съдове, поставени при домове; събиране в съдове, поставени в места на продажба; транспортни средства, необходими за тяхното обслужване, и площадки и съоръжения за предварително третиране

със заявен и доказан капацитет (техника и персонал) и производителност, обезпечаваща преработката на количествата разделно събрани отпадъци от опаковки. Системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки трябва да осигуряват събиране на отпадъците от опаковки от крайните потребители по подходящ начин и предаване на събраните отпадъци от опаковки на площадки за временно съхраняване, на съоръжения за предварително третиране, рециклиране и/или оползотворяване (чл. 17, ал. 1 от НООО). Конкретни изисквания към системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки били установени в глава трета, раздел II на НООО.

От анализа на нормативната уредба било видно, че нито една от горепосочените разпоредби, установяващи реда за изпълнение на задълженията на лицата по чл. 14, ал. 1 от ЗУО, не визирала търговеца на отпадъци по смисъла на § 1, т. 45 от ДР на ЗУО.

Неоснователно жалбоподателят се позовавал на влязла в сила Заповед № РД-491 /10.05.2021 г. на министъра на околната среда и водите, с която било прието за доказано изпълнението на задълженията за разделно събиране и оползотворяване на членовете на „Еко Партнърс България“ АД. Наличието на подобна заповед не можело да бъде основание за неприлагане на правомощията на контролния орган по чл. 91, ал. 1, т. 1 от ЗУО. В глава седма на АПК е уреден извънреден контролен способ за отмяна на влязъл в сила незаконосъобразен административен акт. Възобновяването на производството било възможно единствено в хипотезите, установени в чл. 99 от АПК и в преклузивните срокове по чл. 102 от АПК. Предпоставките за образуване на производство по реда на глава седма от АПК по отношение на цитираната заповед не били предмет на контрол в настоящото съдебно производство. Несъстоятелен бил и доводът за продължаване срока на действие на разрешението на жалбоподателя с Решение № ООп-ОО-7-02 / 03.11.2021 г. на министъра на околната среда и водите. Основанията за отказ да се продължи срока на действие на разрешението на организация по оползотворяване били установени изчерпателно в разпоредбата на чл. 89, ал. 7 от ЗУО. При отсъствие на тези основания, административният орган бил длъжен да се произнесе по заявлението, като продължи срока на действие на разрешението. Неоснователно било и позоваването на принципа на правна сигурност и предвидимост, който не можел да бъде основание за неупражняване на контролните правомощия на министъра на околната среда и водите.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на жалбоподателя-адв.Д. моли за уважаването на жалбата. Поддържа изложените в жалбата съображения за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди, че МОСВ в рамките на производството по издаване на оспореното решение дори не било установило, че дружеството „Еко Партнърс България“ АД има сключени три договора с „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, с които изпълнявало целите си. В крайна сметка заповедта била издадена за това, че дружеството е декларирало неверни данни в отчетите си. По делото били представени фактури за съответните количества, международни товарителници за тези количества, Анекс VII - придружаващ превоза,

Приложение 196 към Наредба № 1, Приложение 36 към Закона за оползотворяване на отпадъците, Приложение 34 и 18. От всички тези доказателства се установило, че информацията, която „Еко Партнърс България“ АД е подало е вярна от фактическа страна. От правна страна независимо от спора дали Хамбургер може да изнасял като търговец количество за друго лице, освен за себе си, оставал фактът, че тези количества в Турция и в У. били оползотворени и те нямало за кой друг да бъдат оползотворени и за чии други цели освен за тези на „Еко Партнърс България“ АД, тъй като Хамбургер Р. България“ ЕООД нямало задължение да изпълнява такива цели, той го правел, за да изпълни договора си с Е. П. България“ АД. Заявява искане за присъждането на разноски, за които представя списък по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК. Съображения за основателност на жалбата са изложени и в депозираните по делото на 20.07.23 година писмени бележки.

Процесуалният представител на ответника-юрк.П. моли за постановяването на решение за отхвърляне на жалбата, както и за присъждането на разноски по делото, за което представя списък по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК. При условията на евентуалност, ако съдът уважи жалбата, прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Поддържа доводите, изложени в писмения отговор на жалбата за липса на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Поддържа, че законодателството за управление на отпадъците не съдържа разпоредба която да позволява изпълнение на целите чрез лице, което действа като търговец на отпадъци, като поддържа, че спорът касае правни въпроси и от тази гледна точка заключенията на вещите лица били неотнормирани. Освен това вещите лица се позовавали на списъци и описи, които изхождали от самия жалбоподател, събрани в нарушение на чл. 39, ал. 2 АПК и представляващи своеобразна частна експертиза, като на места вещите лица дословно възпроизвеждали представените от жалбоподателя списъци и описи, без да са видни експертните позиции и изводи на самите вещи лица. Заключениеята били необективни, едностранчиви и базирани на документи изхождащи от счетоводството на жалбоподателя. Акцентира и върху това, че фактурите сами по себе си не доказват реалното извършване на дейности по събиране, предварително третиране и предаване за рециклиране, а следвало да се съпоставят с всички отчетни документи по законодателството за управление на отпадъците. В изчислителната част на експертизите било видно, че мотивите изложени в решението за отнемане на разрешението са верни по отношение на несъответствието на количествата, съгласно отчетните документи, изхождащи от изпълнителя „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД и отчета на организацията-жалбоподател. Отделно от това експертизите установили износ на отпадъци с код 150101-отпадъци от опаковки и картон, което поставяло въпрос, защо е фактурирана и заплатена сума за механична обработка на тези отпадъци, след което се получавал друг код- 191201. Това означавало, че отпадъците с код 150101 са част от дейността на търговеца на отпадъци и нямали отношение към изпълнение на целите на организацията-жалбоподател. В този случай търговецът е действал от свое име. Това е дейността на търговеца на

отпадъци, която се развивала независимо от дейността на оползотворяващата организация-жалбоподател. Дейността на търговеца можела да се развива без дейността на оползотворяващата организация и без да съществува организацията по оползотворяване на отпадъци. Това обстоятелство не отговаряло на обществения интерес от реално разделно събиране на отпадъци. Освен това експертизите установявали изпълнение на целите за 2020 г. и с отпадъци, част от които са събрани през предходната 2019 г., което пък било допълнителен довод да не се кредитират заключенията на вещите лица, а и довод, потвърждаващ тезата за липса на реално разделно събиране на отпадъци от името на оползотворяващата организация. Съображения за неоснователност на жалбата се излагат и в депозираните по делото на 20.07.2023 година писмени бележки.

В заседанието по същество на 14.07.2023 година процесуалният представител на ответника отправя и искане по чл.167, ал.1 АПК за допускане на предварителното изпълнение на оспореното решение.

В предоставения от съда срок, пълномощникът на жалбоподателя оспорва допустимостта на искането по чл.167, ал.1 АПК, а при условията на евентуалност и неговата неоснователност.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, вр.чл.146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 07.12.2021 г. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С Решение №ООп-ОО-7-00/05.12.2016 година на министъра на околната среда и водите на „Еко Партньърс България“ АД е разрешено да извършва дейност, като организация по оползотворяване, за изпълнение на задълженията по чл.14, ал.1, ал.2, т.2, ал.5, ал.6 и чл.15 ЗУО и НООО, при спазване на задължителните условия, регламентирани в Приложение №1, съставляващи неразделна част от решението и е утвърдена представената Програма за управление на отпадъци от опаковки-Приложение №2 по оползотворяване на отпадъци от опаковки

В т.2 и т.3 в Приложение №1, като задължителни условия са вписани организацията по оползотворяване (**ООп**) да изгради системи за разделно събиране на отпадъци от опаковки от населението, а при възможност и за други рециклируеми отпадъци, образувани в домакинствата, най-малко от следните видове по материали: хартия, пластмаса, метал и стъкло. Изградените системи за разделно събиране да отговарят на изискванията на ЗУО и НООО и да съдържат следните елементи а) съдове за разделно събиране, разположени на определените за това места при параметри съгласно НООО, обозначени със стикери, указващи видовете отпадъци, за които са предназначени; б) специализирана транспортна техника, обезпечаваща обслужването на съдовете и функционирането на съоръженията за предварително третиране; в) площадки за предварително третиране на отпадъците, в т.ч. сепариращи инсталации съгласно НООО.

Решение №ООп-ОО-7-00/05.12.2016 г., в частта му по т.1 е изменено с Решение № ООп-ОО-7-01/18.10.2018 година, а с Решение №ООп-ОО-702/03.11.2021 година на министъра на околната среда и водите е продължен срока му на действие до 31.12.2026 година.

С оспореното пред съда решение-Решение №240/22.11.2021 година на министъра на околната среда и водите (**По-долу за краткост: Решението или процесното решение**), на основание чл.91, ал.1, т.1 ЗУО е отнето Разрешение №ООп-ОО-7-00/05.12.2016 година, изменено с Решение № ООп-ОО-7-01/18.10.2018 година, с което на „Еко Партнърс България“ АД е разрешено да извършва дейност като организация по оползотворяване за изпълнение на задълженията по чл.14, ал.1, ал.2, т.2, ал.5, ал.6 и чл.15 ЗУО и НООО, с продължен с Решение №ООп-ОО-702/03.11.2021 година срок на действие.

Съгласно чл.14, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2 ЗУО, лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, отговарят за разделното им събиране и третиране, както и за постигане на съответните цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1. Лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци изпълняват задълженията си: 1. индивидуално, или 2. чрез колективни системи, представлявани от организация по оползотворяване.

Съгласно чл.15 НООО, операторите на инсталации и съоръжения, в които се извършват дейностите предварително третиране, рециклиране, оползотворяване и/или обезвреждане на отпадъци от опаковки, трябва да осигурят прилагането на най-добри налични техники по отношение на опазване на човешкото здраве и околната среда.

В административното производство са представени 11 броя договори, сключени между „Еко Партнърс България“ АД като ООп и следните общини: Б., Бяла, В., В. Т., В. Г., Горна О., Е., Земен, З., К., Л., П., Полски Т., С., С., Трън, Т., А. и Б. за организиране на система за разделно събиране на отпадъци от опаковки на територията на съответната община.

Решението е издадено от компетентен орган. Компетентността на органа произтича от чл.91, ал.1, т.1, вр. чл.81, ал.1 ЗУО. Съгласно чл.91, ал.1, т.1 ЗУО, компетентният орган отнема с мотивирано решение издаденото разрешение, когато са представени неверни сведения в документи за отчитане изпълнението на задълженията и/или целите по чл. 14, ал. 1 и/или чл. 15, или в документи, послужили за издаване на разрешението. Компетентният да отнеме разрешението е органът компетентен да го издаде-министърът на околната среда и водите или от оправомощено от него длъжностно лице, съгл. чл.81, ал.1 ЗУО.

Спазено е изискването за форма- в решението са посочени фактическите основания за неговото издаване и приложеното правно основание-чл.91, ал.1, т.1 ЗУО. Дали посочените фактически основания съответстват на действителното положение и дали субсумират приложеното от органа правно основание за упражненото с акта правомощие са въпроси, свързани със спазване на административнопроизводствените правила по чл.35 и чл.36 АПК,

обезпечаващи издаването на акта при правилно изяснени факти и обстоятелства, и съответствието му с приложимите материалноправни норми. Тези въпроси ще намерят отговор по-долу в мотивите на съда. Предварително обаче следва да се посочи, че за да е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, то трябва да е довело до издаването на акта при приета от органа фактическа обстановка, различна от действителната, при която същият би достигнал до друго разрешение на въпроса, предмет на воденото от него производство.

Обратно на доводите на жалбоподателя, при издаването на акта са спазени административнопроизводствените правила, обезпечаващи правото му на участие в административното производство, като съображенията на ответника, изложени в писмения отговор, а и в мотивите към оспореното решение се подкрепят от доказателствата по преписката и е излишно да бъдат повтаряни.

Относно спазването на административнопроизводствените правила, свързани с дължимото в административното производство изясняване на релевантните по случая факти и приложението материалния закон, съдът излага следното.

Съгласно чл. 91, ал. 1. т. 1 от ЗУО, компетентният орган отнема с мотивирано решение издаденото разрешение за извършване на дейност като ООп, когато са представени неверни сведения в документи за отчитане изпълнението на задълженията и/или целите по чл. 14, ал. 1 и/или чл. 15 от ЗУО.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗУО ООп доказват изпълнението на задълженията си и постигането на целите по чл. 14, ал. 1 и чл. 15, като изготвят и представят пред министъра на околната среда и водите отчети, доклади с фактически констатации и други документи в обхват, съдържание и срокове, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1. Отчетите се заверяват от регистриран одитор по смисъла на Закона за независимия финансов одит въз основа на доклад с фактически констатации (чл. 18. ал. 2 от ЗУО). Съгласно чл. 58. ал. 1, т. 1 НООО, едновременно с доклада с фактически констатации по чл. 56 от НООО от регистриран одитор ООп представя отчет за изпълнението на целите по чл. 9, ал. 1 от НООО за предходната календарна година по образец съгласно приложение № 8 на НООО.

Производството по издаване на оспореното решение е започнало с издаването на Заповед № РД- 1013 / 08.11.2021 г. на министъра на околната среда и водите, с която на основание чл.11, ал.1, т.5 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), чл.18, ал.9, чл.94 и чл.115, т.1 и т.2 ЗУО е наредено на експерти при МОСВ, РИОСВ - В. Т. и РИОСВ - Х. извършването на проверка на място на „Еко Партнърс България“ АД *в периода от 09.11.2021 година-12.11.2021 година*, като са определени и конкретните длъжностните лица, които да я извършат. Проверката е комплексна и е за установяване изпълнението на задълженията на „Еко Партнърс България“ АД като ОО на изпълнението на задълженията по ЗУО и НООО, в т.ч. и целите по чл.9 от същата наредба за 2020 година, както и на условията в Решение №ООп-ОО-7-00/05.12.2016 година, изм. с Решение №ООп-ОО-702/03.11.2021 година.

За резултатите от проверката е изготвен междинен доклад изх. № 95-00-4900/11.11.2021 г., с който прокуристът на „Еко Партнърс България“ АД

е запознат на проведена на 12.11.2021 г. среща в сградата на МОСВ. За срещата е съставен Протокол изх. № 26-00-1535/12.11.2021 г., в който прокуристът на ООп-жалбоподател е записал собственоръчно, че е получил екземпляр от доклада.

В съответствие с чл. 54, ал. 1 от НООО, „Еко Партнърс България“ АД е депозирало пред министъра на околната среда и водите доклад с фактически констатации вх. № 94-00-276/31.03.2021 г., изготвен от регистриран одитор Д. С. № 0067. Съобразно чл. 58, ал. 1. т. 1 от НООО заедно с одиторския доклад „Еко Партнърс България“ АД е представило като приложение № 6 към доклада отчет за 2020 г. за изпълнението на целите по чл. 9. ал. 1 от НООО по образец съгласно Приложение № 8 на НООО.

В т. II „Изпълнение на целите за отпадъци от опаковки по чл. 9“ от отчета по Приложение № 8 на НООО са посочени като рециклирани от името на „Еко Партнърс България“ АД 24 999,770 тона отпадъци от хартиени и картонени опаковки. Тази информация се съдържа и в таблица 2 „Общо количества отпадъци, предадени на рециклиращи и оползотворяващи предприятия от името на организацията“ на стр. 12 от одиторския доклад, в таблицата на стр. 13 и в приложение № 3.4

Съгласно чл. 16, ал. 1 от Наредба № 1 от 4.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри (**Наредба № 1/2014 г.**), лицата, чиято дейност е свързана с оползотворяване, в т.ч. рециклиране и/или обезвреждане, включително подготовка преди оползотворяване или обезвреждане (с изключение на депониране) на производствени и/или опасни отпадъци (в т.ч. ИУМПС, извън обхвата на Наредбата за излезлите от употреба моторни превозни средства), предоставят в ИАОС годишен отчет по образец съгласно приложение № 18 към чл. 16, ал. 1 от Наредба № 1/2014 г. *В т. III от годишния отчет се посочва произхода на отпадъците и техния код в тонове, в т. IV се посочват в тонове наличните на площадката отпадъци към 01 януари на отчетната година, получените (доставените) отпадъци, подложените на подготовка преди оползотворяване отпадъци и наличните на площадката отпадъци към 31 декември на отчетната година, в т. V се посочват в тонове образуваните отпадъци от работата на съоръжението/инсталацията, в т.ч. кодовете и наименованието на отпадъците, както и предадените отпадъци на лица за последващи дейности по третиране.*

Съгласно т.V от годишния отчет по Приложение №18 към Наредба №1/2014 г. *за площадката в [населено място] на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, дружеството е отчетло предадени отпадъци от хартия и картон с код 19 12 01 на Н. Т. К. У.. Република Турция - 3 264,210 тона и на Р. К.. А.С., Република Турция - 2 135,289 т она*

Съгласно т. V на годишния отчет по Приложение №18 на Наредба № 1/2014 г. *за площадката в [населено място] на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, дружеството е отчетло предадени отпадъци от хартия и картон с код 19 12 01 на Република Турция -4 060,023 тона*

Съгласно т. V на годишния отчет по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. *за площадката в [населено място] на „Хамбургер Рисайклинг България“*

ЕООД, дружеството е отчетло предадени отпадъци от хартия и картон с код 19 12 01 на Република Турция - 1 427.573 тона

След обобщаване на информацията от годишните отчети за оползотворяване/обезвреждане на производствени или опасни отпадъци от трите площадки на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за Република Турция с отпадъци от хартия и картон е получено общо количество 10 887.095 тона (3 264, 210 + 2 135, 289 + 4 060p023 + 1 427,573).

Според отчета на организацията по Приложение №8 на НООО и информацията в Приложение №3.4 към одиторския доклад, 24 999, 770 тона отпадъци са изнесени от територията на РБългария и са рециклирани в Турция и У., като общото предадено за рециклиране количество в Република Турция е 22 586, 25 тона (чрез предаването на П. К., К. М. Ве Амбалаж С. на 12 021,050 + 10 565, 200 тона на Хамбургер Т. Л.).

Годишните отчети обаче показвали количество предадени за рециклиране отпадъци от хартия и картон в Турция:10 887.095 тона, което е с 11 699.155 тона по-малко от количеството, което според одиторския доклад за ООп е предадено за рециклиране в Турция.

В хода на производството е извършена съпоставка на информацията за 2020 г. по отношение на изпратените за рециклиране отпадъци на посочените в одиторския доклад оползотворяващи предприятия в Република Турция, както следва:

- информацията в т. II „Изпълнение на целите за отпадъци от опаковки по чл. 9 на представения от организацията отчет за 2020 г. за изпълнението на целите по чл. 9, ал. 1 НООО по образец съгласно Приложение № 8 към чл. 58, ал. 1, т. 1 НООО, както и аналогичната информация в таблица 2 „Общо количества отпадъци, предадени на рециклиращи и оползотворяващи предприятия от името на организацията“ на стр. 12 от одиторския доклад, в таблицата на стр. 13 и в приложение № 3.4 „Информация във връзка с количествата, събрани и предадени за рециклиране отпадъци от опаковки - 2020 г.“: („П. К.“ 12 021,050 тона + „Хамбургер Т.“ - 10 565,200 тона, общо 22 586.25 тона);

- информацията в годишните отчети за 2020 г. по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за площадките на дружеството в [населено място], [населено място] и [населено място] („Р. К.. А.С.“ 2 135,289 тона + „Н. Т. К. У.“ .3 264,210 тона + непосочено предприятие в Турция 4 060. 02.3 тона + непосочено предприятие в Турция 1 427.573 тона, общо 10 887,095 тона);

- информацията в годишния отчет за 2020 г. по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за търговец и / или брокер на отпадъци („Р. К.. А.С.“ 12 174.114 тона + „Н. Т. К. У.“ 8 424,6 тона, общо 20 598. 714 тона). За това количество при съобразяване с дефиницията в § 1, т. 45 от ДР на ЗУО за „търговец“ ("Търговец" е едноличен търговец или юридическо лице, което действа от свое име и за своя сметка при закупуване и последваща продажба на отпадъците, включително тези търговци, които физически не притежават отпадъците), в мотивите към решението е обусловен извод, че тези количества в годишния отчет не мотат

да се приемат за предадени и рециклирани от името на „Еко Партнърс България“ АД за изпълнението на целите по чл. 9 от НООО;

- информацията в годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на лице, притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО за дейности с отпадъци („Р. К.. А.С.“ 3 897.995 тона + „Н. Т. К. У.“ 5 033,180 тона, общо 8 931,175 тона);

- информацията в годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на търговец на отпадъци („Р. К.. А.С.“ 12 174 тона + „Н. Т. К. У.“ 8 424, 600 тона, общо 20 598.744 тона), (общо 29 529,919 тона от двете годишни справки декларации по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2)

- информацията, постъпила в МОСВ с писмо вх. № 1- 00 1284 / 17.11.2021 г. от ИАОС, съдържаща се в документите по Приложение № VII на Регламент (НО) № 1013/2006. за изнесените от „Хамбургер Рисайк България“ ЕООД отпадъци с код 19 12 01 и с код 15 01 01 за „Н. Iyrkey K. U.“, „Р. К., А.С.“, както следва: („Р. К., А.С.“ 7 910,19 тона с код 19 12 01 + 8 058 19 тона с код 15 01 01, общо с двата кода- 15 968,38 тона) + („Н. Iyrkey kagit H. тона 3 985 51 тона с код 19 12 01 + 7 221, 98 тона с код 15 01 01, общо с двата кода- 11 207.49 тона). Общо 11 895,7 тона отпадъци с код 19 12 01 от двете предприятия (7 910.19 тона + 3 085,51 тона), общо 15 280,17 тона отпадъци с код 15 01 01 от двете предприятия (8 058.19 тона + 7 221. 98 тона).

- информация от отчетните книги на площадките в С., П. и С. З. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, както следва: С.: („Р. К.. А.С.“ 1099,30 тона + „Н. Iyrkey K. I.“ 1 949, 08 тона, общо 3 058.38 тона; П. („Р. К.. А.С.“ 5 905.860 тона + „Н. Т. К. I.“ 4 547,5 тона, общо- 10 453,36 тона); С. З.: („Р. К., А.С.“ 64,180 тона + „Н. Iyrkey K. U.“ 380,120 тона, общо 444.3 тона), общо от трите площадки - 13 556, 4 тона.

По силата на представените при проверката 3 бр. рамкови договори (Рамков договор от 02.01.2020 г. между „Еко Партнърс България“ АД, „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД и „П. К.. К. М. Амбалаж С., Т. А.С., Рамков договор от 02.01.2020 г. между „Еко Партнърс България“ АД, „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД и „Хамбургер Турция Търговско производство и Търговия ООД), „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД се задължава да извършва предварително третиране на отпадъците с код 15 01 01, в резултат на което се получава отпадък с код 19 12 01.

Според годишните отчети за 2020 г. по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за площадките на дружеството в [населено място], [населено място] и [населено място] дружествено е изнесло за оползотворяващи предприятия в Турция единствено отпадъци с код 19 12 01 („Р. К.. А.С.“ 2 135.289 тона + „Н. Т. К. У.“ 3 264,210 тона + непосочено предприятие в Турция 4 060,023 тона + непосочено предприятие в Турция 1 427.573 тона, общо 10 887,095 тона отпадъци с код 1912 01).

Според информацията в годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на лице, притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО за дейности с отпадъци дружествено е изнесло за оползотворяващи предприятия в Турция единствено отпадъци с код 19 12 01 („P. K., A.S.“ 3 897.995 тона + „H. Iyrkey K. U.“ 5 033.180 тона, общо- 8 931.175 тона);

Като релевантни количества в документите по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, представени в ИАОС ответникът е приел единственото изнесените от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД отпадъци с код 19 12 01 (общо 11 895,7 тона отпадъци с код 19 12 01 за („P. K., A.S и „H. T. K. I.).

При така приетите за установени факти, са обусловени изводи, че не само информацията в годишните отчети за 2020 г. по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, но и информацията в годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на лице. притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО за дейности с отпадъци, информацията, постъпила в МОСВ с писмо вх. № 12-00-1284/17.11.2021 г. от ИАОС, съдържаща се в документите по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, както и информация от отчетните книги на площадките в С., П. и С. 3. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД показвали, че реалното количество на изпратените в Република Турция за рециклиране отпадъци на посочените в одиторския доклад оползотворяващи предприятия се различава и е по-малко от посоченото в одиторския доклад (22 586.25 тона - Приложение 3.4).

Разликите са следните: 11 699,155 тона по-малко според годишните отчети за 2020 г. по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД (27 586 25 тона - 10 887.095 тона =11 699.155 тона); 13 654,5 тона, според годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци Регламент (ЕО) № 1013/2006 на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на лице, притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО (22 586 25 тона - 8 931,1 75 =13 654,5 тона); 10 690.55 тона, според документите по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006 (22 586 тона - 11895,51 тона = 10 690.55 тона); 9 030,21 тона, според отчетните книги на площадките в С., П. и С. 3. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД (22.8 x 25 - 13 556, 04 тона = 9 030,21 тона).

Тази разлики показвали, че в посоченото количество от 24 999,770 тона (22 586.25 тона за Република Турция + 2 413,520 тона за Република У.) отпадъци от хартиени и картонени опаковки в представения от ООп отчет за 2020 г. за изпълнението на целите по чл. 9, ал. 1 от НООО, по образец съгласно Приложение № 8 към чл. 58. ал. 1, т. 1 НООО, и в одиторския доклад като предадено за рециклиране на оползотворяващи предприятия в Република Турция и рециклираното количество отпадъци от хартиени и картонени

опаковки били включени количества, които не са реално събрани разделно и които реално не са предадени за рециклиране и рециклирани от ООп-жалбоподател в съдебното производство.

В обобщение като „неверни сведения“ по смисъла на чл. 91, ал. 1, т. 1 ЗУО е квалифицирана информацията за рециклирани от името на „Еко Партнърс България“ АД 24 999,770 тона отпадъци от хартиени и картонени опаковки в т. II „Изпълнение на целите за отпадъци от опаковки по чл. 9“ от представения от същия за 2020 г. отчет за изпълнението на целите по чл. 9, ал. 1 НООО, по образец съгласно Приложение № 8 към чл. 58. ал. 1, т. 1 от НООО, както и аналогичната информация в таблица 2 „Общо количества отпадъци, предадени на рециклиращи и оползотворяващи предприятия от името на организацията“ на стр. 12 от одиторския доклад, в таблицата на стр. 13 и в приложение № 3.4 „Информация във връзка с количествата, събрани и предадени за рециклиране отпадъци от опаковки - 2020 г.“

Спорът между страните по делото е относно количеството от 24 999,770 тона отпадъци от хартиени и картонени опаковки, посочени като рециклирани в отчета съгласно Приложение № 8 на НООО на „Еко Партнърс България“ АД, в частност количеството хартиени и картонени отпадъци от опаковки, изнесени след предварителното им третиране за рециклиращи предприятия в Турция. Видно от таблица 2 на стр. 12 от одиторския доклад и приложение № 3.4 на одиторския доклад, количеството от 24 999,770 тона е сбор от 22 586,25 тона отпадъци, изнесени за рециклиращи предприятия в Турция и 2 413,52 тона, изнесени за рециклиращи предприятия в У.. Не се спори за количеството, изнесено за рециклиране в У.. Не се спори и за това, че за Република Турция е изнесено общо количество 10 887,095 тона. Спорът е за разликата от 11 699,155 тона (до 24 999, 770 тона), съответно допустимо ли е това количество да бъде изнесено от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД не в качеството на лице по чл.35 ЗУО, а в качеството му на търговец по смисъла на § 1, т.45 ДР на ЗУО (което изрично се признава от жалбоподателя-виж л.13 от писмените му бележки) за постигане целите на ООп-жалбоподател по делото, както и за това следва ли да се включи само количеството изнесени отпадъци с код 19 12 01 или следва да се включи и изнесеното количество отпадъци с код 15 01 01

Съгласно легалната дефиниция в § 1 т.16 ДР на ЗУО, "Организация по оползотворяване" (ООп) е юридическо лице, регистрирано по Търговския закон или съгласно националното му законодателство, което не разпределя печалба и което управлява и/или самостоятелно извършва дейностите по разделно събиране, рециклиране и оползотворяване на масово разпространени отпадъци.

Съгласно легалната дефиниция за търговец на отпадъци в § 1, т.45 ДР на ЗУО, "Търговец" е едноличен търговец или юридическо лице, което действа от свое име и за своя сметка при закупуване и последваща продажба на отпадъците, включително тези търговци, които физически не притежават отпадъците.

Между страните по делото е безспорно наличието на договорни отношения между „Еко Партнърс България“ АД и „Хамбургер Рисайклинг България“

ЕООД. Сключени са следните договори:

- Рамков договор от 02.01.2020 г. между „Еко Партнърс България“ АД, „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД и „П. К., К. М. Амбалаж С..Т. А.С.
- Рамков договор от 02.01.2021 г. между „Еко Партнърс България“ АД, „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД и „Хамбургер Турция Търговско производство и Търговия;
- Рамков договор от 02.01.2020 г. между „Еко Партнърс България“ АД, „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД и „Хамбургер У. Кфт“;
- Договор от 03.02.2018 г. за подпомагане достигане на целите за рециклиране и оползотворяване на „Еко Партнърс България“ АД, сключен между организацията, „Интерпласт БГ“ ЕООД и „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД;
- Договор от 03.02.2018 г. за подпомагане достигане на целите за рециклиране и оползотворяване на „Еко Партнърс България“ АД, сключен между организацията и „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД;
- Анекс от 13.01.2020 г. към Договор от 03.02.2018 г. за подпомагане достигане на целите за рециклиране и оползотворяване на „Еко Партнърс България“ АД, сключен между организацията и „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД.

Договорите са посочени в Приложение 3.2 и Приложение 3.3 към одиторския доклад и налични по преписката в административното производство. Част от тях са представени и при извършената на 10 и 11.11.2021 г. проверка на място в офиса на „Еко Партнърс България“ АД, за която е съставен Констативен протокол № УО-ВБ-72 / 10/11.11.2021 г. Допълнително в съдебното производство е представен договор от 03.02.2018 г. за подпомагане достигане на целите за рециклиране и оползотворяване на „Еко Партнърс България“ АД, сключен между ООп и „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, както и анекс към него от 13.01.2020 г.

Договорите доказват поети „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД задължения да организира разделно събиране на хартиени и картонени отпадъци от опаковки, осигуряване на предварителното им третиране и обработка - сортиране, балиране, да ги съхранява, транспортира и предава за рециклиране. Договорите не касаят дейността на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД в качеството му търговец по смисъла на § 1, т.45 от ДР на ЗУО.

За извършване на дейности с отпадъци „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД има издадени следните документи по чл.35 от ЗУО:

-Регистрационен документ **(РД)** №12-РД-925-00/22.01.2013 г. (с предх. правоорганизационна форма „Надин груп“ АД), изд. от директора на РИОСВ-С. за извършване на дейности с отпадъци за *Площадка №1 в [населено място], район С., [улица]* . На площадката е разрешено да се извършват дейности R12- Размяна на отпадъците за оползотворяване но който и да е от методите R1 – R11 и R13- Съхраняване на отпадъци до извършване на която и да е от операциите R1-R 12, освен временното съхраняване до събирането им на мястото на образуване със следните отпадъци 15 01 01, 15 01 02. 15 01 05. 15 01 05.15 01 06. 15 01 07. 17 02 02. 17 02 03. 20 01 01. 20 01 02. 20 01 39. 20 03 01 и 20 03 99, с произход физически и

юридически лица. Решението е изменяно и допълвано с Решение за изменение и допълнение №12-РД-925-01/18.02.2014 г. на РД №12-РД-925-00/22.01.2013 г.; №12-РД-925-02/01.09.2015 г. вече за правоприемника „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД; № 12-РД-925-03/13.10.2016 г.; №12-РД-925-04/07.08.2018 г. № 12-РД-925-05/12.01.2021 г.;

-РД №09-РД-479-00/24.06.2015 г., изд. от директора на РИОСВ-П. за извършване на дейности с *отпадъци за Площадка №1 в [населено място]*, обл. П., район С., [улица]. На площадката е разрешено да се извършват дейности R12- Размяна на отпадъците за оползотворяване по който и да е от методите R1 – R11 и R13- Съхраняване на отпадъци до извършване на която и да е от операциите R1-R 12, освен временното съхраняване до събирането им на мястото на образуване със следните отпадъци 15 01 01, 15 01,15 01 03. 15 01 05.15 01 06. 15 01 07. 15 01 09. 19 12 01 14 12 04. 20 01 01, 20 01 02 и 20 01 39 в количества описани в РД с произход физически и юридически лица. Решението е изменено и допълнено с решения с номера: № 09-РД-479-01/12.07.2018 г. на №09-РД-479-02/13.09.2021 г., №13-РД-319-00/24.08.2015 г.

- РД №13-Р Д-3 19-00/24.08.2015 г. изд. от директора на РИОСВ-С. 3. за извършване на дейности с отпадъци за *Площадка №1 в [населено място]*. обл. С. 3., общ. С. 3., УПИ-ССХХХ1-5486, кв. 13-Индустриален по действащия регулационен план на С. 3., изм и доп. С Решение №13-РД-319-01/06.06.2019 година.

Между страните е безспорно и това, че „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД има право и през отчетната 2020 г. е извършвало едновременно дейност като лице по чл.35 ЗУО и като търговец на отпадъци по § 1, т.45 от ДР на ЗУО. Това обстоятелство се установява от подадения от дружеството с писмо вх. № 6348/09.03.2021 г. в ИАОС годишен отчет за 2020 г. за търговец на отпадъци по Приложение № 34 на Наредба № 1/2014 г., Годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности е отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006, попълнена от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД в качеството му на търговец на отпадъци, публичния регистър на търговците и брокерите на отпадъци и констатациите на стр. 56 от комплексната съдебно счетоводна и екологична експертиза (**КССЕЕ**), визиращи Разрешение № 1029 /12.02.2019 г. за извършване на дейност като търговец на отпадъци. Годишният отчет за 2020 г. за търговец/брокер на отпадъци по Приложение № 34 и годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 на Наредба № 1/2014 г. са цитирани в мотивите на оспореното решение и са приложени по делото. Това обстоятелство се потвърждава и от заключението по допълнителната КССЕЕ, *без вещите лица да могат да посочат от кои лица са закупени (въпрос 1 на стр. 3)*.

Съдът намира за основателно твърдението на ответника, че количеството отчетени като рециклирани отпадъци от опаковки следва да се разглежда в контекста на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗУО, според която лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци (в случая отпадъци от опаковки), отговарят за разделното им събиране и постигане на съответните цели за рециклиране,

определени е наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО. Приложимата норма на чл. 9, ал. 1 от НООО предвижда, че лицата, които пускат на пазара опаковани стоки, предприемат мерки за рециклиране на не по-малко от 70 на сто от общото тегло на отпадъците от опаковки, като по отношение на опаковките от хартия и картон следва се рециклира не по-малко от 85 на сто от теглото им.

Следователно целите по чл. 9, ал. 1 от НООО не могат да се изпълняват с отпадъци, които не са разделно събрани отпадъци от опаковки, защото това би било в противоречие с чл. 14, ал. 1 от ЗУО и чл. 9, ал. 1 от НООО. Противното би означавало липса на реално разделно събиране на посочените от закона отпадъци.

Отпадъците от хартиени и картонени опаковки са с код 15 01 01, който е нормативно установен и посочен в Приложение № 1 на Наредба № 2 от 23.07.2014 г. за класификация на отпадъците (**Наредба № 2/2014 г.**), както следва: 15-та група "отпадъци от опаковки...", 15 01 - "опаковки (вкл. разделно събирани отпадъчни опаковки от бита), 15 01 01 - "хартиени и картонени опаковки".

Необходимо е да се съобразят и системните връзки на чл. 14, ал. 1 от ЗУО и чл. 9, ал. 1 от НООО и с чл. 15 от ЗУО, според който ООп създават системи за разделно събиране и рециклиране на съответния вид масово разпространени отпадъци.

Според легалната дефиниция в § 1, т. 33 от ДР на НООО, „система за разделно събиране на отпадъци от опаковки“ е конкретният начин на организация на събирането на отпадъци от опаковки, който включва най-малко следните елементи: съдове за разделно събиране, поставени на улиците; събиране в съдове, поставени при домове; събиране в съдове, поставени в места на продажба; транспортни средства, необходими за тяхното обслужване, и площадки и съоръжения за предварително третиране със заявен и доказан капацитет (техника и персонал) и производителност, обезпечаваща преработката на количествата *разделно събрани отпадъци от опаковки*. Конкретни изисквания към системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки са установени в глава трета, раздел II на НООО.

Системи за разделно събиране на отпадъци от опаковки трябва да осигуряват събиране на отпадъците от опаковки от крайните потребители по подходящ начин и предаване на събраните отпадъци от опаковки на площадки за временно съхраняване, на съоръжения за предварително третиране, рециклиране и/или оползотворяване (чл. 17, ал. 1 от НООО).

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 3 и 4 от НООО, системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки, *организирани от ООп*, трябва да включват най-малко следните елементи: площадка за извършване на дейностите по предварително третиране на разделно събраните отпадъци от опаковки, съоръжения за предварително третиране на отпадъци от опаковки, разположени на площадката, в т.ч. инсталации за сепариране на отпадъци.

От анализа на посочените норми е видно, че нито една от тези норми, които установяват реда за изпълнение на задълженията на лицата по чл. 14, ал. 1 от ЗУО, не визира търговеца на отпадъци по смисъла на § 1, т. 45 от ДР на ЗУО. В този смисъл съдът не може да приеме предложеното от жалбоподателя тълкуване, че търговецът на отпадъци може да придобие от

свое име и за своя сметка отпадъци, които после да оползотвори за сметка на ООп, нито че в случая той нямало за кого друг да го направи, защото той самият не е действал като ООп., съотв. нямал цели за постигане. Подобно тълкуване е заобикаляне на закона, противоречи на целите на ЗУО и НООО, защото нарушава изискването за разделно събиране на отпадъците и наличието и системи за разделно събиране на отпадъци от опаковки и обезсмисля напълно съществуването на ООп. Дейността на търговеца на отпадъци се развива независимо от дейността на оползотворяващата организация-жалбоподател. Дейността на търговеца може да се развива без дейността на оползотворяващата организация и без да съществува организацията по оползотворяване на отпадъци

"Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД е депозирало с писмо вх. № 6348/09.03.2021 г. в ИАОС годишни отчети за 2020 г. по Приложение № 18 към чл. 16, ал. 1 от Наредба № 1/2014 г. В таблица III на годишните отчети са посочени произхода на отпадъците, техния код и наименование и тяхното количество. В таблица IV са посочени количеството и кодът на третираните отпадъци, а в таблица V кодът (19 12 01), наименованието и количеството на образуваните след третирането отпадъци и лицата на които са предадени.

Не се спори, че според годишните отчети за 2020 г. по Приложение № 18 "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД е осъществило износ на отпадъци от хартия и картон с код 19 12 01 за Турция в общо количество 10 887,095 тона (3 264,210 + 2 135,289 + 4 060,023 + 1 427,573), което е посочено и в мотивите на оспореното решение. Това количество обаче е с 11 699,155 тона по-малко от количеството (24 999, 770 тона), което според отчета на организацията по Приложение № 8 на НООО и информацията в Приложение № 3.4 към одиторския доклад е предадено за рециклиране в Турция.

Заклучението по КССЕЕ в отговора на въпрос 10, стр. 159 - 162, в таблици 10.1, 10.2 и 10.3 посочва поединично количеството на отпадък с код 19 12 01, изнесен от трите площадки на "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД за рециклиращи предприятия според годишните отчети. След предварителното третиране на отпадъците от опаковки се образуват отпадъци с код 19 12 01 - отпадъци от хартия и картон от механично третиране в съоръжения за обработване. В 19-та група са включени отпадъците от съоръжения за обработване на отпадъци. Отпадъците с код 19 12 01 обаче могат да са образувани не само от отпадъци от опаковки с код 15 01 01, но и от други отпадъци, които не са разделно събрани, напр. от 20-та група (видно от констатациите на стр. 153, 179 от заключението на ВЛ). Тези отпадъци нямат отношение към целите по чл. 9, ал. 1 от НООО *за разделно събиране и рециклиране на отпадъци от опаковки*. Отделно от това ВЛ, не са съобразили, че в мотивите на процесното решение не се визират отпадъци, изнесени за У. (вкл. и вещото лице по единичната експертиза). В сбора по таблица 10.1 в заключението по КССЕЕ неправилно са включени количества, изнесени към Картон сан саней, Модерн У. и Техник масура, които са извън предмета на делото, защото жалбоподателят няма договорни отношения с тях. Необосновано вещите лица поддържат в заключението, че сравнение по годишни отчети не можело да се направи, защото те се подавали в ИАОС само и единствено от „Хамбургер Рисайклинг България“ АД. Но точно това

обстоятелство е свързано със спора, защото ООп осъществява дейността си чрез подизпълнител-„Хамбургер Рисайклинг България“ АД и е важно да се установи какви количества са изнесени от него и в какво качество- на лице по чл.35 ЗУО, подизпълнител на ООп или на търговец на отпадъци по § 1, т.45 ДР на ЗУО. Необосновани са и твърденията на стр. 26 от заключението, че жалбоподателят отчитал дейността си само със счетоводни документи, фактури и одиторски доклад. В разпоредбата на чл. 57, т. 7 НООО, изрично се посочва, че обхватът на извършваната от регистрирания одитор проверка включва и отчетните документи за събраните и предадените за рециклиране и оползотворяване отпадъци. Според чл. 64, ал. 1 от НООО, министърът на околната среда и водите или оправомощени от него длъжностни лица могат да изискват информация и доказателства и да извършват проверка на място на лицата, притежаващи съответния документ по чл. 35 от ЗУО и на лицата, които извършват дейности по превоз на отпадъци по реда на Регламент № 1013/2006, каквото е „Хамбургер Рисайклинг България“ АД. Съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредба № 1/2014 г., лицата, извършващи дейности като търговец на отпадъци по § 1, т. 45 от ДР на ЗУО, предоставят годишен отчет по образец съгласно приложение № 34 на Наредба № 1/2014 г. Този документ е предназначен да осигури проследимост на количествата отпадъци, които търговецът купува и продава от свое име и за своя сметка, както и лицата, на които са предадени отпадъците. Според чл. 22, ал. 2 от Наредба № 1/2014 г., лицата, уреждащи превози, и получателите на отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006, в случаите, за които не се изисква нотификация, предоставят годишна справка-декларация по образец съгласно приложение № 36 на Наредба № 1/2014 г. Този документ е предназначен да осигури проследимост на количествата отпадъци, които търговецът купува и продава от свое име и за своя сметка, както и лицата, на които са предадени отпадъците в случаите на трансграничен превоз (износ) на отпадъците.

Закупуването и последващата продажба на отпадъци от търговец на отпадъци по § 1, т. 45 от ДР на ЗУО, действат от свое име и за своя сметка, не кореспондира със задълженията на лицата по чл. 14. ал. 1 от ЗУО, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, за разделното им събиране и третиране, както и за постигане на съответните цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, нито със задълженията по чл. 15 от ЗУО за създаване на система за разделно събиране, включваща съдове за разделно събиране, поставени на улиците, събиране в съдове, поставени при домовете; събиране в съдове при местата за продажба, площадки и съоръжения за предварително третиране и пр.

В разпоредбите на чл. 14 и чл. 15 от ЗУО, на глава трета, раздел II, чл. 24, ал. 1, т. 3 и 4 и § 1, т. 33 от ДР на НООО не са регламентирани възможност и ред, по който ООп или неин подизпълнител закупува като търговец отпадъците, с които изпълнява задълженията за разделно събиране на отпадъците от опаковки и целите за тяхното рециклиране. Закупуването на отпадъците би означавало липса на реално разделно събиране, а и жалбоподателят заплаща възнаграждение съобразно сключените договори на "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД за

извършване на разделно събиране и предварително третиране, а не за закупуване на отпадъците, които трябва да бъдат разделно събрани.

Годишният отчет по Приложение № 34 за търговец на отпадъци и годишната справка-декларация по Приложение № 36 на Наредба № 1/2014 г., попълнена в качеството на търговец на отпадъци, съдържат количества отпадъци, които "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД е закупило в качеството си на търговец. Допълнителното заключение по КССЕС потвърждава, че през отчетната 2020 г. „Хамбургер Рисайклинг България“ АД в качеството си на търговец на отпадъци е извършило покупки на количества отпадъци, но не може да посочи от кои доставчици са закупени отпадъците.

В таблицата към т. III „Списък на лицата, от които са получени отпадъците“ на годишния отчет за 2020 г. по Приложение № 34 за търговец фигурират отпадъци с код 19 12 01, а не с код 15 01 01, както е в таблицата към т. III на годишните отчети по Приложение № 18. Ако през 2020 г. "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД е закупило и получило отпадъци с код 19 12 01, то от заключенията на ВЛ не се установява кога е извършено предварителното третиране, в резултат от което са образувани тези отпадъци, извършено ли е през отчетната 2020 г., кога са събрани отпадъците, след чието предварително третиране са образувани отпадъците с код 19 12 01, нито че събраните и предварително третирани отпадъци са отпадъци от опаковки с код 15 01 01. Целите по чл. 9, ал. 1 от НООО не могат да се изпълняват с отпадъци, които не са опаковки, както и с отпадъци, които не са събрани през отчетната година, респ. с отпадъци от предишни отчетни години. От годишния отчет по Приложение № 34 за *търговец* и годишната справка-декларация по Приложение № 36 на Наредба № 1/2014 г. не може да се установи годината на разделно събиране и предварително третиране на отпадъците и релевантността им към отчетната 2020 г.

От годишния отчет по Приложение № 34 за *търговец* не може да се установи, че отпадъците с код 19 12 01 са получени след предварителното третиране на отпадъци от опаковки с код 15 01 01. Отпадъците с код 19 12 01 могат да бъдат образувани не само от опаковки, но и от други отпадъци, напр. от група 20, както вече беше посочено. На стр. 153 от КССЕС напр. е посочено, че на площадката на „Хамбургер Рисайклинг България“ АД в П. се съхраняват отпадъци с код 20 01 01 - хартия и картон. От Приложение № 1 на Наредба № 2 от 23.07.2014 г. за класификация на отпадъците е видно, че подгрупа 20 01 изключва отпадъците от подгрупа 15 01.

Заключението по въпрос 14 към КССЕС, на стр. 177 - 181 потвърждава, че през отчетната 2020 г. „Хамбургер Рисайклинг България“ АД е извършило предварително третиране на отпадъци с код 20 01 01, както и че изнесеното количество отпадъци с код 19 12 01 е образувано след предварителното третиране и на отпадъци с код 20 01 01, а не само на релевантните отпадъци от опаковки с код 15 01 01. Изпълнението на целите по чл. 9, ал. 1 от НООО с отпадъци от група 20 означава липса на реално разделно събиране на отпадъци от опаковки с код 15 01 01. На поставен въпрос при изслушването на ВЛ дали контейнерите, в които се изхвърля отпадък с код 20 01 01 са част от системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки, вещото лице А. изрично заяви, че за разделно събиране на отпадъци има

контейнери в жълто, синьо и зелено, а сивите контейнери са за общи битови отпадъци. Жълтите, сини и зелени контейнери са част от системата за разделно събиране на отпадъци. В сивите контейнери се събират общите битови отпадъци. Те не са част от системата за отделно събиране на отпадъците. По тези съображения съдът не кредитира заключението по КССЕЕ, че количествата с код на отпадък 20 01 01 хартия и картон са правилно включени от ООп. Наименованието на подгрупа 20 01 съгласно Приложение 1 от Наредба 2/2014 г. за класификация на отпадъците е „Разделно събрани фракции (с изключение на 15 01)“. Наименованието на подгрупа 15 01 съгласно същото приложение на наредбата е „Опаковки (включително разделно събрани отпадъчни опаковки от бита)“, т.е. от подгрупа 20 01 изрично се изключват отпадъците от опаковки, като с отпадъци класифицирани в тази подгрупа не могат да се изпълняват цели по НООО.

Казано по друг начин заключението единствено потвърждава, че изнесеното количество отпадъци с код 19 12 01 е образувано след предварителното третиране и на отпадъци с код 20 01 01, а не само на релевантните отпадъци от опаковки с код 15 01 01.

Вещите лица неправилно се позовават на публикувани на интернет страницата на МОСВ Указания относно въвеждането на разделно събиране на отпадъци от хартия пластмаса, стъкло и метал в *административни сгради*, съгласно чл. 33 от ЗУО. Тези указания имат друга цел, а именно как да се организира разделното събиране на образуваните *отпадъци в административните сгради*. В такива сгради се образуват както отпадъци от опаковки, така и отпадъци от офис хартия.

Неотносимо към предмета на делото е и представеното от жалбоподателя писмо изх. № 48-00-524 / 27.06.2022 г. до изпълнителния директор на БОРА. Писмото съдържа указания за прилагането на нормативни текстове в областта на управление на отпадъците, в отговор на запитване, касаещо Наредбата за намаляване на въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда, а не НООО.

В обхвата Наредбата за намаляване на въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда са включени както пластмасови опаковки, така и други пластмасови продукти, образувани от домакинствата, поради което се допуска, че за изпълнението на нейните цели могат да се използват пластмасови отпадъци класифицирани с кодове от подгрупа 20 01, но това не означава, че с такива отпадъци могат да се изпълняват цели на НООО. Спорът по делото касае хартиени и картонени отпадъци от опаковки, а не пластмасови опаковки, нито пластмасови продукти за еднократна употреба.

В този смисъл правилно в административното производство е съобразена информацията, постъпила в МОСВ с писмо вх. № 12-00-1284 / 17.11.2021 г. от ИАОС, съдържаща се в документите по Приложение № VII /Анекс 7/ на Регламент (ЕО) № 1013/2006, за изнесените от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД отпадъци с код 19 12 01 и с код 15 01 01 за Хамбургер Турция и П. К., както следва: П. К. 7 910,19 тона с код 19 12 01 + 8 058,19 тона с код 15 01 01, общо двата кода 15 968,38 тона) + Хамбургер Турция 3 985,51 тона с код 19 12 01 + 7 221, 98 тона с код 15 01 01, *общо с*

двата кода- 11 207,49 тона), общо 11 895,7 тона отпадъци с код 19 12 01 от двете предприятия (7 910,19 тона + 3 985,51 тона тона), общо 15 280,17 тона отпадъци с код 15 01 01 от двете предприятия (8 058,19 тона + 7 221, 98 тона). В Заключението по КССЕС (в отговора на въпрос 12 на стр. 166, таблица 12.1, т. 1 и т. 2, отпадък с код 19 12 01, колона 4), общото количество на отпадък с код 19 12 01, изнесено от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД от м. юли до м. декември, вкл., на 2020 г., според документите по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006 е именно 11 895,7 тона (видно от сбора на 3 985,51 тона за Хамбургер Турция + 7 910,19 тона за П. К.). В допълнителното заключение (в отговора на въпрос 2.3 на стр. 29, абзац втори в табличен вид) е посочено конкретно 11 895,7 тона като общо количество на отпадък с код 19 12 01, изнесено от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД през 2020 г. според документите по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006. Следователно и двете заключения в изчислителната им част потвърждават фактическите констатации в оспореното пред съда решение.

Този извод съответства и на сключените от ООп-жалбоподател договори с „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, с които последният се е задължил да извършва предварително третиране на отпадъците с код 15 01 01, в резултат на което се получава отпадък с код 19 12 01. Обстоятелството, че след третирането на отпадъците с код 15 01 01 се получава отпадък с код 19 12 01, се потвърждава от отговора на въпрос 9 на стр. 152 - 157 на КССЕС. Видно от заключението, на площадките на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД се извършва предварително третиране на отпадъци с код 15 01 01 - сортиране, пресоване и балиране, след което се получава отпадък с код 19 12 01. Този извод кореспондира и с информацията в годишните отчети по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за площадките на дружеството в [населено място], [населено място] и [населено място]. В таблица III, колона 3 на годишните отчети е посочен именно отпадък с код 15 01 01. В таблица V „Отпадъци, образувани от работата на инсталацията“, колона 1 и 2, е посочен отпадък с код 19 12 01 - хартия и картон.

Според годишните отчети за 2020 г. по Приложение № 18 „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД е изнесло за рециклиращи предприятия в Турция единствено отпадъци с код 19 12 01. Според информацията в годишната справка-декларация за 2020 г. по Приложение № 36 към чл. 22, ал. 2 на Наредба № 1/2014 г. за дейности с отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, попълнена в качеството му на лице, притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО за дейности с отпадъци дружествено е изнесло за оползотворяващи предприятия в Турция единствено отпадъци с код 19 12 01. Заключението на КССЕС по въпрос 9 и годишните отчети за 2020 г. по Приложение № 18 на свой ред кореспондират с данните по делото за фактурирана и заплатена от жалбоподателя услуга не само за разделно събиране, но и за предварително третиране - сортиране и механична обработка на отпадъци от хартиени и картонени опаковки. Тази услуга е записана изрично във фактурите, представени с молба от 07.04.2022 г. от жалбоподателя.

С оглед на изложеното съдът приема, обратно на приетите по делото

заклучения, че като относими количества в документите по Приложение № VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, представени в ИАОС, могат да бъдат приети само изнесените от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД отпадъци с код 19 12 01, получени след предварително третиране на разделно събрани отпадъци от опаковки с код 15 01 01. В подкрепа на този извод е и нормата на чл. 24, ал. 1, т. 3 и 4 от НООО, според които системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки, организирани от ООп, трябва да включват най-малко следните елементи: площадка за извършване на дейностите по предварително третиране на разделно събраните отпадъци от опаковки, съоръжения за предварително третиране на отпадъци от опаковки, разположени на площадката, в т.ч. инсталации за сепариране на отпадъци.

Изнесеното за Турция количество отпадъци с код 15 01 01 - опаковки от хартия и картон според заключението на ЕОДВ в отговора на въпрос 2.3 на стр. 29, абзац втори в табличен вид) очевидно няма как да е в изпълнение на задълженията по договорите на ООп-жалбоподател с „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД за извършване на предварително третиране на отпадъци от опаковки с код 15 01 01, респ. няма отношение към фактурираната и заплатена според жалбоподателя услуга по сортиране и механична обработка на тези отпадъци, а оттук това количество не може да бъде свързано със системата за разделно събиране по чл. 24, ал. 1 НООО, организирана от „Еко Партнърс България“ АД.

Видно от таблица 13 на стр. 177 към заключението, дори при отчитане на изнесените отпадъци с код 15 01 01, които не са предварително третирани, както и количеството, изнесено на У. (по отношение на което не е прието несъответствие в адм.производство), фактурираното количество не съответства на изнесеното количество, според отчетните книги на трите площадки на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД.

Във връзка с представените фактури следва да се посочи, че фактурите не са уредени в законодателството по управление на отпадъците като отчетен документ за количества разделно събрани, предварително третирани, предадени за рециклиране и рециклирани отпадъци. Издаването на фактури не е пряко доказателство, че отпадъците реално са събрани, предварително третирани и предадени за рециклиране. *Показателно в това отношение е изнасянето на отпадъци с код 15 01 01, за които същевременно е фактурирана услуга по предварително третиране (сортиране и механична обработка), след което обаче се образува отпадък с друг код 19 12 01.* Ако за цялото твърдяно количество по фактурите, изнесено за Турция, е фактурирана и заплатена такава услуга, се поставя въпрос защо изнесените отпадъци са с код 15 01 01, а не 19 12 01, и реално извършвано ли е предварително третиране на отпадъците.

От констатациите на ВЛ по КСЕСЕ е видно също така, че за периода януари - май 2020 г. е фактурирана и платена услуга и за сортиране и механична обработка по фактура № [ЕГН] / 28.07.2020 г., като същевременно според експертизата на стр. 165 за периода януари - април за П. К. е извършван износ на отпадък с код 15 01 01, а не отпадъкът, който се получава след сортирането и механичната обработка - с код 19 12 01.

За периода януари - май 2020 г. е фактурирана от „Хамбургер Рисайклинг

България“ ЕООД и платена от жалбоподателя услуга за сортиране и механична обработка по фактура № [ЕГН] / 28.07.2020 г., като същевременно според ВЛ за периода януари - май за Хамбургер Турция е извършван износ на отпадък с код 15 01 01, а не отпадъкът, който се получава след сортирането и механичната обработка - с код 19 12 01.

Към приложените фактури с № [ЕГН]; № [ЕГН]; №[ЕГН]; № [ЕГН]; № [ЕГН]; № [ЕГН]; № [ЕГН]; № [ЕГН] не бяха представени кантарни бележки, доказващи реалното доставяне от „доставчика“ на хартиени и картонени опаковки. Във всяка една от фактурите датата на издаване не съвпада с периода за фактуриране - фактура № [ЕГН] е издадена на 31.12.2020 г., но по вписаната във фактурата таблица отговаря за 10-ти месец. Представените фактури не са издадени в рамките на календарния месец, за които би трябвало да отговарят, от което не може да бъде доказан периода на фактуриране. Във фактура № [ЕГН], като дата на данъчното събитие, в резултат на което са издадени, е посочен 31.12.2020 г., последният ден на отчетната 2020 г. Като дата на падеж във фактура № [ЕГН] е посочен 15.01.2021 г. Плащания обаче на 31.12.2020 г., на 19.03.2021 г., на 27.01.2021 г., на 29.01.2021 г. са видни от таблиците на стр. 82, стр. 85, стр. 90 от заключението. Ако данъчното събитие по фактурираните услуги се е осъществило в последния ден на отчетната 2020 г., напр. изпращане на отпадъците за рециклиране, обективно не е възможно рециклирането да се е осъществило в рамките на отчетната 2020 г.

Във връзка с фактурите, издадени от „Интерпласт БГ“ ЕООД на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, и поставен въпрос в с.з. от 06.02.2023 г. дали от „Интерпласт БЕ“ ЕООД на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД са предадени количества, които са включени за 2019 г. предвид констатацията на вещото лице, че кантарните бележки са от 2019 г., вещото лице А. потвърди, че отпадъците са предадени през 2019 г.

Всички тези обстоятелства поставят под съмнение релевантността на количествата по фактури както към отчетната 2020 г., така и към изпълнението на целите по рециклиране за 2020 г. на жалбоподателя. Фактурирането и заплащането на възнаграждение за количествата по фактурите не може да бъде прието за основен критерий за това дали изнесените количества са реални и са относими към изпълнението на целите по рециклиране за 2020 г. на жалбоподателя. Не може да се изпълняват цели по рециклиране за 2020 г. с отпадъци, които са събрани и третирани през друга отчетна година. Количеството от 2 788,69 тона отпадъци по фактури № [ЕГН] / 15.07.2020 г. и № [ЕГН] / 20.10.2020 г., издадени от И. БЕ ЕООД, за което се твърди, че е предадено от това дружество на "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД, пък не е включено в количеството по фактурите в таблица 1.1. на стр. 75 от заключението, издадени от "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД на жалбоподателя за услуга "Събиране, съхранение, сортиране и механична обработка на отпадъци от хартиени и картонени опаковки". По този начин става видно, че количеството от 2788 т. по фактурите от И. БЕ ЕООД, дори да е предадено „на“ и изнесено „от“ "Хамбургер Рисайклинг България" АД, не е включено във фактурираната услуга по фактурите, издадени от "Хамбургер Рисайклинг България" АД на жалбоподателя. От тази гледна точка количествата хартиени и картонени опаковки, които са фактурирани от

"Интерпласт БЕ" ЕООД, не следва да се добавят към общото количество предадени за рециклиране хартия и картон от „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД. Всички количества отпадъци от хартия и картон, които са предадени за рециклиране на двете турски дружества и са по фактури издадени от „Интерпласт БГ“ ЕООД на "Еко Партнърс България" АД (цитирани на стр. 97 и 98 към заключението по КССЕС) не могат да се приемат за изпълнение на целите на ООп-жалбоподател и защото в предоставения одиторски доклад е декларирано, че за изпълнение на целите за хартиени и картонени опаковки на „Еко Партнърс България“ АД единствено „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД е предало за рециклиране отпадъци от хартия и картон на едно унгарско и две турски дружества. Освен това от представените първични счетоводни документи не става ясно дали дружество „Интерпласт БГ“ ЕООД е приемало и предавало отпадъци към „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД в качеството му на търговец или като площадка за третиране на отпадъци с издадено разрешение по чл. 35 от ЗУО. Следва да се има предвид и че съгласно информацията в Приложение 3.3. към одиторския доклад ООп-жалбоподател е изпълнявала цели за хартиени и картонени опаковки само чрез "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД. Чрез "Интерпласт БГ" ЕООД са изпълнявани цели за пластмасови опаковки.

В множество от кантарните бележки, представени по искане на ответника с молба от 06.02.2023 г. на жалбоподателя, е видно, че с един и същи автомобил с един и същи водач, на една и съща дата в интервал от няколко минути са доставяни количества от по 10 и повече тона, което не може да се приеме за обективно възможно.

Обратно на приетото от ВЛ и т. нар. „годишни отчети за 2020 по Приложение 196 на Наредба № 1 / 2014 г.“ на „П. К.“ и „Хамбургер Турция“, респ. твърденията в тях, че отпадъците са рециклирани от името на жалбоподателя, нямат доказателствена стойност на годишните отчети за 2020 година по Приложение 196 на Наредба № 1 / 2014 г. Рециклиращите дружества в Турция не са подчинени на българското законодателство и нямат задължение да подават годишни отчети за 2020 по Приложение 196 на Наредба № 1 / 2014 г. В този смисъл неясни остават целите на тяхното съставяне и предоставянето/ ползването от вещите лица. Отделно от това, същите не сочат в какво качество е действал "Хамбургер Рисайклинг България" ЕООД при предаването на отпадъците - като лице, притежаващо документ по чл. 35 от ЗУО или като търговец на отпадъци.

Следва да се посочи и това, че в мотивите на процесното решение е съпоставена и информацията за изнесените през 2020 г. за рециклиращи предприятия в Турция количества отпадъци според отчетните книги на площадките в С., П. и С. 3. на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД, както следва:

- П.: П. К. 5 905,860 тона + Хамбургер Турция 4 547,5 тона, общо 10 453,36 тона;
- С.: П. К. 1099,30 тона + Хамбургер Турция 1 949, 08 тона, общо 3 058,38 тона;
- С. 3.: П. К. 64,180 тона + Хамбургер Турция 380,120 тона, общо 444,3

тона) или *общо от трите площадки - 13 556, 4 тона.*

Според заключението на КССЕС по въпрос 13, видно от таблицата на стр. 171, абзац 3, булит 1 и 2, сборът на количеството на отпадък с код 19 12 01 (получен след предварително третиране на отпадък с код 15 01 01), изнесен от площадката в П. за рециклиращи предприятия в Турция: 5 905,860 тона към П. К. + 4 547,500 тона към Хамбургер Турция, е 10 453,36 тона:

Видно от таблицата на стр. 173, абзац последен, булит 1 и 2, сборът на количеството на отпадък с код 19 12 01 (получен след предварително третиране на отпадък с код 15 01 01), изнесен от площадката в С. за рециклиращи предприятия в Турция: 1 109,300 към П. К. + 1 949,080 тона към Хамбургер Турция, е 3 058,38 тона:

Видно от таблицата на стр. 175, абзац 5, булит 1 и 2, сборът на количеството на отпадък с код 15 01 01, изнесен от площадката в С. 3. за рециклиращи предприятия в Турция: 64, 180 тона към П. К. + 380,120 тона към Хамбургер Турция, е 444,3 тона. *Според експертизата това количество не е предварително третирано.*

В общото количество предаден отпадък от 16 050, 408 тона по таблицата на стр. 171, общото количество от 5 706,170 тона по таблицата на стр. 174 и общото количество от 1 777, 610 тона по таблицата на стр. 175, абзац 5, неправилно са включени количества, изнесени към Картон сан С., Модерн У. и Техник масура, които са извън предмета на делото, защото жалбоподателят няма договорни отношения с тях. Включени са и количествата изнесени за У., което не позволява директна съпоставка с мотивите на процесното решение, *тъй като спорът касае единствено количествата, изнесени за рециклиращи предприятия в Турция.*

Видно е, че заключението по въпрос 13 потвърждава фактическите констатации в процесното решение при съобразяване на релевантните количества отпадък с код 19 12 01 (получен след предварително третиране на отпадък с код 15 01 01), изнесен за рециклиращи предприятия конкретно в Турция.

Видно от таблица 13 на стр. 177, дори при отчитане на изнесените отпадъци с код 15 01 01, които не са предварително третирани, както и количеството, изнесено на У., фактурираното количество не съответства на изнесеното количество, според отчетните книги на трите площадки на „Хамбургер Рисайклинг България“ ЕООД.

По всички по-горе изложени съображения, съдът не кредитира заключението по КССЕС, че изнесеното количество за рециклиране -24 999, 570 тона е изнесено в полза на „Еко Партньорс България“ АД и то съответства на количеството в отчета на организацията, и приема, че фактическите констатации на органа не са опровергани.

В обобщение съдът приема, че при издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при установяването на релевантните по случая факти. В съотв. с предварително направената уговорка по-горе в мотивите към решението, съществено нарушение на административно-производствените правила е само това, което е довело до издаване на акта при приета от органа фактическа обстановка, различна от действителната, при която същият би достигнал до друго

разрешение на въпроса, предмет на воденото от него производство. В случая включително от събраните в съдебното производство доказателства (писмени и заключения на вещи лица) не се установиха факти, които да правят вероятно ответникът да достигне до друго решение на въпроса, предмет на административното производство.

По делото се установи, че количеството от 24 999,770 тона отпадъци от хартиени и картонени опаковки, посочени като рециклирани в отчета съгласно Приложение № 8 на НООО на „Еко Партнърс България“ АД, в частност количеството хартиени и картонени отпадъци от опаковки, изнесени след предварителното им третиране за рециклиращи предприятия в Турция е невярно.

Този факт субсумира осъществяването на приложеното от органа правно основание по чл.91, ал.1, т.1 ЗУО и поражда правомощието органът да издаде акт с оспореното пред съда съдържание-за отнемане на Разрешение №ООп-ОО-7-00/05.12.2016 година, изменено с Решение № ООп-ОО-7-01/18.10.2018 година, с което на „Еко Партнърс България“ АД е било разрешено да извършва дейност като организация по оползотворяване, за изпълнение на задълженията по чл.14, ал.1, ал.2, т.2, ал.5, ал.6 и чл.15 ЗУО и НООО, с продължен с Решение №ООп-ОО-702/03.11.2021 година срок на действие.

Решението съответства на целта на закона. Националното законодателство, уреждащо обществените отношения, свързани с управление на отпадъците е хармонизирано с европейското законодателство, прието до 2017 г. Приети са законодателни изменения и допълнения в ЗУО за въвеждане в националното законодателство на последните изменения в: Р. директива за отпадъците 2008/98/ЕС; Директивата 94/62/ЕС относно опаковките и отпадъците от опаковки; Директива 99/31/ЕС относно депата за отпадъци.

ЗУО регламентира мерките и контрола за защита на околната среда и човешкото здраве чрез предотвратяване или намаляване на образуването на отпадъци, както и на вредното въздействие от образуването и управлението на отпадъците, и чрез намаляване на цялостното въздействие от използването на ресурси и чрез повишаване ефективността на това използване, което ще способства за прехода към кръгова икономика и за гарантиране на дългосрочната конкурентоспособност-чл.1 ЗУО. Съгласно чл.28, § 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви, държавите-членки гарантират, че техните компетентни органи ще разработят, в съответствие с членове 1, 4, 13 и 16, един или повече планове за управление на отпадъците. Тези планове, поотделно или в комбинация, обхващат цялата географска територия на въпросната държава-членка. Национална цел №2, вписана в Националния план за управление на отпадъците 2021-2028 година, общодостъпен на <https://www.moew.government.bg/>, е Увеличаване на количествата на рециклираните и оползотворени отпадъци чрез програми, една от които е Програма за достигане на целите за рециклиране и оползотворяване на МРО с Подпрограма за управление на опаковките и отпадъците от опаковки. Поставена е цел до 2025 година да се рециклират и оползотворяват 75

процента от теглото на отпадъците от опаковки от хартия и картон, а до 2030 година-85 процента. Предоставянето на неверни данни в отчетите на ООп противоречи на целите на ЗУО и пречатства постигането на националната цел за реално рециклиране и оползотворяване до края на 2025 година на 75 процента от теглото на отпадъците от опаковки от хартия и картон, предвид обстоятелството, че 11 общини са сключили договори с ООп-жалбоподател.

При този изход на спора- предмет на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Разноските, които се възлагат върху жалбоподателя са в размер общо на 7594 лева, от които 7394 лева заплатена от ответника част от възнагражденията за вещи лица и юрисконсултско възнаграждение, което съдът, при съобразяване с голямата фактическа и правна сложност на делото, броя на проведените с участието на процесуалния представител на ответника съдебни заседания и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя в размер на 200 лева.

Дължимо е и произнасяне по искането по чл.167, ал.1 АПК, направено в хода по същество в о.с.з. на 14.07.2023 година.

За да се произнесе по искането, съдът излага следното:

Съгласно чл.167, ал.1 АПК, при всяко положение на делото по искане на страна съдът може да допусне предварително изпълнение на административния акт при условията, при които то може да бъде допуснато от административния орган.

Искането е допустимо.

Влязлото в сила на 31.12.2021 година определение по чл.166 АПК не преклудира възможността ответникът да отправи искане по чл.167, ал.1 АПК, като се позове на нови факти-факти, които са настъпили след постановяването на определението за спиране на предварителното изпълнение.

В случая ответникът се позовава на такива факти, а именно продължаващи и към настоящия момент нарушения на законодателството по управление на отпадъците, застрашаващи изпълнението на националните цели, за което е отговорна ООп. За установяването на тези факти прилага Заповед №РД-995/21.10.2022 година на министъра на околната среда и водите, доклад на заместник-министъра на околната среда и водите, писмо с вх.№08-00-464/19.06.2023 година на ДНСК и отчет на „Еко Партньорс България“ АД за обхванатото население. Твърди, че тези факти обуславят наличието на защитим по чл.60, ал.1 АПК интерес-особено важен държавен и обществен интерес.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Заповед №РД-995/21.10.2022 година на министъра на околната среда и водите не представлява нов факт. Същата е издадена преди постановяването и влизането в сила на определението по чл.166 АПК. Отделно от това същата е съдебно оспорена пред АССГ от „Еко Партньорс България“ АД. По жалбата е образувано адм. дело №10248/2022 година, което към настоящия момент е висящо. От извършена от служебно съдията справка се установява, че

следващото с.з. по делото е насрочено за 03.10.2023 година.

В доклада на заместник-министъра на околната среда и водите се сочи процесното решение, както и обстоятелството, че с Определение №10143/17.12.2023 година е спряно предварителното му по силата на закона изпълнение (чл.93, ал.2 ЗУО). При това положение за съда е необяснимо защо при спряно предварително изпълнение, в доклада е посочено, че на основание чл.82, ал.3, т.1 ЗУО е усвоена банковата гаранция, представена от „Еко Партнърс България“ АД.

Като нови нарушения в доклада се сочат две нарушения: 1. Инсталацията на подизпълнителя на ООп „Еко Партнърс България“ АД- „Хамбургер рисайклинг България“, находяща се на площадка в [населено място], [улица], УПИ XIV-1079 не отговаря на изискването на чл.24, ал.4, б.„а“ НООО, а именно да притежава издадено разрешение за въвеждане в експлоатация от съответния компетентен орган, което се установява от писмо на ДНСК, заведено в МОСВ с вх.№08-00-464/19.06. 2023 година; 2.Липсата на подновена банкова гаранция;

В доклада е изложено още, че новите доказателства, извършени проверки с констатации за нови нарушения също представляват основание за отнемане на разрешителното на „Еко Партнърс България“ АД като ООп. Поради факта, че не може да се издаде втори административен акт за отнемането му, на основание чл.54 АПК административното производство било спряно до приключването на оспорването на процесното по делото решение с окончателен съдебен акт. Спряното предварително изпълнение на процесното решение позволявало на „Еко Партнърс България“ АД да осъществява дейност като ООп, въпреки продължаването на нарушенията. Последните представлявали нови факти, настъпили след постановяването на определението по чл.166 АПК и обуславяли необходимостта от искане по чл.167, ал.1 АПК за допускане на предварително изпълнение на процесното решение.

Твърдяното първо нарушение се подкрепя от приложеното към искането по чл.167, ал.1 година писмо на ДНСК, макар и да не се установява категорично, доколкото пък жалбоподателя представя писмо от 20.12.2022 година на гл. архитект на Район „С.“-СО, което изключва необходимостта от въвеждането в експлоатация. Наличието на второто нарушение се опровергава от Б. гаранция изх.№13-263/15.06.2023 година на Общинска банка АД, приложена към становището от 17.07.2023 година на жалбоподателя.

Следователно основателността на искането е обоснована само с първото твърдяно в доклада на заместник-министъра на околната среда и водите нарушение. Въпросът е може ли с факт, който представлява незаявено в процесното решение фактическо основание да се обоснове допускането на предварителното му изпълнение, след като самата администрация е наясно, че този факт представлява друго основание за отнемане на разрешението на „Еко Партнърс България“ АД. Според съда отговорът е отрицателен. Вместо да нарежда извършването на проверка в изключително кратък срок, както е постъпил министърът на околната среда и водите в административното производство по издаване на процесното решение, същият е могъл да извърши по-задълбочена проверка и да установи всички фактически

основания, които пораждат правото му да отнеме разрешението на „Еко Партнърс България“ АД. Могъл е и да оспори съдебното определение по чл.166, ал.1 АПК. Като не е направил нито едното, нито другото същият не би могъл да черпи права от собственото си бездействие. Недопустимо е и да се разширява предмета на делото с незаявени в оспореното решение основания, нито чрез тях да се обуславя предварителното изпълнение на процесното решение.

Продължителността на съдебното оспорване и приетата от първоинстанционния съд неоснователност на жалбата евентуално биха могли да представляват нови факти по чл.167, ал.1 АПК в производството пред Върховния административен съд, ако решението по делото бъде оспорено от „Еко Партнърс България“ АД с касационна жалба и по нея бъде образувано касационно производство, съотв. ако ответникът ги заяви в производството пред ВАС и поиска отново допускане на предварително изпълнение в защита на особено важен държавен и обществен интерес.

По тези съображения искането по чл.167, ал.1 АПК се отхвърля.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл 5-то, чл.143, ал.3 и чл.167, ал.1 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Еко Партнърс България“ АД, ЕИК[ЕИК], представявано от прокуриста А. К. С. срещу Решение №240/22.11.2021 година, издадено от министъра на околната среда и водите

ОТХВЪРЛЯ искането по чл.167, ал.1 АПК за допускане на предварително изпълнение на Решение №240/22.11.2021 година, издадено от министъра на околната среда и водите.

ОСЪЖДА „Еко Партнърс България“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерството на околната среда и водите сумата в размер на 7594 (седем хиляди петстотин деветдесет и четири) лева, разноски по делото.

Решението в частта по чл.167, ал.1 АПК е с характера на определение и може да бъде обжалвано с частна жалба, чрез Административен съд София-град, пред Върховния административен съд на РБ в 3-дневен срок от съобщаването му. В останалата му част, решението може да бъде оспорено с касационна жалба 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: